

Závěrečná 3D do Hoštejna 10-12.6.

Na závěrečnou výpravu tohoto roku jsme se původně chtěli vydat na naše tábořiště u Otaslavic, ale to nakonec nebylo možné. Zvolili jsme proto náhradní variantu na hezkém místě u potoka poblíž Hoštejna. Organizátor akce Mamut bohužel z pochybných důvodů nemohl a tak jsme museli jeho připravený program realizovat bez něj. Výpravy se zúčastnili: Tade, Proke, Matěj, Cedník, Peťa, Řízek, Pája, Ondra, Luke, Lukepls, Tadeáš (Hoggy), Lipánek, Šrek, Kuba, Jonáš, Pája F., Maty, Vojta, Dan, Luboš, Honza, Maty (Kharlee), Hejkal, Ondra, Hrášek, Sam, Egon (Gogen).

Vyrazili jsme vlakem z Olomouce na, pro nás již známou, cestu z předchozí jednodenní výpravy a i s bagáží došli na místo. Lehčí překážkou bylo přebrodění řeky, jelikož na místě jaksi nebyl most... Nikdo naštěstí do vody nespádl a mohli jsme proto začít vysekávat místo na stany v trávě. Matějův lehce pofidérní aku křoviňák nevydržel příliš dlouho, a tak jsme se museli spokojit s jen s lehce posekanou trávou. Začali jsme tedy stavět stany a pojídat co jsme si každý přinesli k večeři. Stany byly rozdílné, od jednorázových z Decathlonu po složitější kousky. Naštěstí to všichni zvládli a nikdo nemusel nocovat bez přístřeší.

Zahráli jsme si pár rozechřívacích aktivit a pak poseděli u ohně. Nastal čas jít spát a odpočinout si na další den. Ten jsme začali rozcvičkou, kde Řízek simuloval poruchu vstávání a zázračně vstal až po jejím konci a zrovna na snídani. Po snídani jsme si pobalili pár věcí s sebou a vydali se na výlet po okolí. První zastávka byl obchod (jak jinak), kde jsme nakoupili svačinu a poté fotbalové hřiště, kde se zahrálo pár pohybových her a následný fotbálek. Po těchto hrátkách jsme se vydali do strmého kopce, na kterém se nad Hoštejnem vyjímá mohyla. Tam jsme posvětili, užili si výhledu a připojil se k nám na návštěvu Lipo, který přijel vlakem. Sestoupili jsme na druhou stranu a pokračovali s okruhem směrem k našemu tábořišti. Po sápaní lesem jsme došli k rybníku, kde na odvážlivce čekalo vykoupaní v chladné vodě. Poté jsme se již osušili a vyrazili do tábora, kam už někteří šli dopředu chystat oběd. Na ten byly těstoviny vařené v perlivé vodě (proč se ptejte Cedníka) s rajčatovou omáčkou. Poté, co jsme se natlačili, byl čas odpočinku. Někteří členové si vyrazili užít vodní hrátky, Dan dokonce v botech.

Odpoledne nás čekaly souboje v ringu s tenisovými míčky, v těch se dařilo Lipánkovi a Prokemu (ozvláštnily je napínavé staredowny v režii Cedníka). Mezitím Matěj zajel pro potravu na večer, lahodné masíčko na gril. Připravili jsme proto ohniště pro grilování tzv. ve stylu a s chábry. Ovšem velké množství hladových strávníků bylo obtížné rychle a dostatečně nasytit, zvláště, když někteří by chtěli krmit ale ne pomáhat, že Řízku:)

Po lahodné večeři jsme dále poseděli u ohně, přečetli několik zápisů z kroniky a také udělali menší rekapitulaci za uběhlým rokem. Povídali jsme si historky a také to, co nás čeká na blížícím se táboře. Večer se ale naklonil a museli jsme se odebrat ke spánku do chladné noci.

V neděli nás po rozcvičce a snídani (tuk s cukrem moc nepotahal) čekal zejména úklid a balení. Což znamenalo náročný úkol pro všechny. Zejména ale pro Hráška se Samem, kteří kolem sebe dokázali vytvořit takový bordel a chaos, že se tomu těžko dalo věřit. Po donucování, přemlouvání a vypomáhání jsme to ale přeci jenom zvládli a mohli se vydat na vlak. Jelikož jsme měli do odjezdu stále čas, zastavili jsme se ještě na hřišti a zahráli rychlý fotbálek a další kratochvíle, než jsme museli jít. Před nádražím jsme se schovali do stínu podjezdu, ukončili výpravu a následně nasedli na vlak zpět do Olomouce.

Naviděnou na táboře!

Tade